

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

7 април 2022 година*

„Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Схеми за директно подпомагане — Общи правила — Схема за единно плащане на площ — Регламент (ЕС) № 1307/2013 — Член 4, параграф 1, букви а) и в) и параграф 2, буква б) — Национална правна уредба, която обвързва директното подпомагане с държането от земеделския стопанин на собствени животни — Член 9, параграф 1 — Понятие „активен земеделски стопанин“ — Регламент (ЕС) № 1306/2013 — Член 60 — Клауза относно заобикалянето на разпоредби — Понятие „изкуствено създадени условия“

По дело C-176/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Curtea de Apel Alba Iulia (Апелативен съд Алба Юлия, Румъния) с акт от 11 февруари 2020 г., постъпил в Съда на 7 април 2020 г., в рамките на производство по дело

SC Avio Lucos SRL

срещу

Agенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj,

Agенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на първи състав, изпълняващ функцията на председател на втори състав, I. Ziemele (докладчик), T. von Danwitz, P. G. Xuereb и A. Kumin, съдии,

генерален адвокат: A. Rantos,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за SC Avio Lucos SRL, от M. Gornoviceanu, avocate,

* Език на производството: румънски.

- за Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, от N.S. Răducan, в качеството на представител,
- за Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central, от A. Pinteа, в качеството на представител,
- за румънското правителство, от E. Gane и A. Rotăreanu, в качеството на представител,
- за чешкото правителство, от M. Smolek, J. Pavliš и J. Vlácil, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от A. Sauka и A. Biolan, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 2 септември 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването, от една страна, на член 4, параграф 1, букви а) и в) и параграф 2, буква б), както и на член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 608), и от друга страна, на член 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор на SC Avio Lucos SRL с Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj (Разплащателна агенция в областта на земеделието — Окръжен център Долж, Румъния) и Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central (Разплащателна агенция в областта на земеделието, Румъния) (наричана по-нататък „APIA“) относно решение на APIA за отхвърляне на заявлението на Avio Lucos по схемата за единно плащане на площ за 2015 г.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 1782/2003

- 3 Член 29 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски

производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, 2003г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177) е озаглавен „Ограничения за плащане“ и гласи:

„Без да се засягат всякакви специфични разпоредби в отделните схеми за подпомагане, не се извършват никакви плащания в полза на бенефициенти, за които е установено, че изкуствено са създали условията за получаването на такива плащания с оглед да получат облаги в противоречие с целите на въпросната схема за подпомагане“.

Регламент № 1306/2013

- 4 Член 60 от Регламент № 1306/2013 е озаглавен „Клауза относно заобикалянето на разпоредби“ и предвижда:

„Без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство“.

Регламент № 1307/2013

- 5 Съображение 3 от Регламент № 1307/2013 гласи:

„Всички основни елементи, свързани с плащането на подпомагане от Съюза за земеделски стопани, следва да се съдържат в настоящия регламент, като той следва да определя и условията за достъп до плащанията, които са неразривно свързани с тези основни елементи“.

- 6 Член 4 от този регламент е озаглавен „Определения и свързани разпоредби“ и гласи:

„1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „земеделски стопанин“ означава физическо или юридическо лице, или група физически или юридически лица, независимо какъв е правният статут на тази група и на нейните членове съгласно националното право, чието стопанство се намира в териториалния обхват на Договорите, определен в член 52 [ДЕС] във връзка с членове 349 и 355 [ДФЕС], и което осъществява селскостопанска дейност;
- б) „стопанство“ означава всички използвани за селскостопански дейности и управлявани от земеделски стопанин единици, които се намират на територията на една и съща държава членка;
- в) „селскостопанска дейност“ означава:
  - і) производството, отглеждането или култивирането на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата, доенето, развъждането на животни и отглеждането на животни за селскостопански цели,

- ii) поддържането на земеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установена от Комисията рамка, или
- iii) извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване;

[...]

2. Държавите членки:

[...]

- б) когато е приложимо в дадена държава членка, определят минималните дейности, които да се извършват на площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, съгласно посоченото в параграф 1, буква в), подточка iii);

[...]

3. С цел осигуряване на правна сигурност на Комисията се предоставя[...] правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 70 за установяване на:

[...]

- б) рамката, в която държавите членки определят минималните дейности, които да се осъществяват на земеделски площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, съгласно параграф 1, буква в), подточка iii);

[...]“.

7 Член 9 от посочения регламент е озаглавен „Активен земеделски стопанин“ и в параграф 1 предвижда:

„Не се отпускат директни плащания на физически или юридически лица, или групи физически или юридическа лица, чиито земеделски площи са основно площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, и които не извършват върху тези площи минималните дейности, определени от държавите членки в съответствие с член 4, параграф 2, буква б)“.

8 Съгласно член 74 от Регламент № 1307/2013 същият се прилага от 1 януари 2015 г.

Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014

- 9 Съображения 4 и 16 от Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1307/2013 и за изменение на приложение X към същия регламент (ОВ L 181, 2014 г., стр. 1) гласят:

„4) В съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз [...] е целесъобразно да се поясни, че когато държавите членки приемат мерки за прилагане на правото на Съюза, те следва да упражняват своето право на преценка, като спазват някои принципи, включително по-специално принципа за недопускане на дискриминация.

[...]

16) В съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз [...] права на плащане следва да се разпределят на лицето, което упражнява правомощията за вземане на решения, получава ползите и поема финансовите рискове по отношение на селскостопанската дейност върху земята, за която се искат права на плащане. Целесъобразно е да се поясни, че този принцип се прилага по-специално когато отговарящ на условията за подпомагане хектар е предмет на заявление за разпределяне на права на плащане от повече от един земеделски стопанин“.

- 10 Член 5 от посочения делегиран регламент е озаглавен „Рамка за минималните дейности в земеделските площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване“ и предвижда:

„За целите на член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от [Регламент № 1307/2013] определяната от държавите членки минимална дейност, която да се извършва върху земеделски площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, е най-малко една годишна дейност, която да се извършва от земеделския стопанин. Когато това е обосновано поради екологични причини, държавите членки могат да решат да признаят също така дейности, които се извършват единствено всяка втора година“.

Румънското право

Извънредно постановление № 34/2013 на правителството

- 11 Член 2 от Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (Извънредно постановление на правителството № 34/2013 за организацията, управлението и експлоатацията на постоянно затревените площи и за изменение и допълнение на Закон № 18/1991 за поземления фонд) от 23 април 2013 г. (Monitorul Oficial al României, част I, № 267 от 13 май 2013 г.) гласи:

„За целите на настоящото извънредно постановление се прилагат следните определения:

[...]

с) „животинска единица (ЖЕ)“ — стандартна мерна единица, която се определя въз основа на хранителните потребности на всеки животински вид и позволява приравняването на броя на различните категории животни. [...]“.

OUG № 3/2015

12 Член 2 от Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură (Извънредно постановление № 3/2015 на правителството за одобрение на плащанията в селското стопанство за периода 2015—2020 г. и за изменение на член 2 от Закон № 36/1991 за земеделските дружества и други форми на сдружаване в областта на селското стопанство) от 18 март 2015 г. в редакцията му, в сила към 1 юли 2015 г. (Monitorul Oficial al României, част I, № 191 от 23 март 2015 г.) (наричано по-нататък „OUG № 3/2015“) гласи:

„(1) За целите на настоящото извънредно постановление се прилагат следните определения:

[...]

f) „земеделски стопанин“: физическо или юридическо лице или сдружение от физически или юридически лица, независимо какъв е правният му статут, чието стопанство се намира на територията на Румъния и което осъществява селскостопанска дейност;

[...]

(2) Изразът „селскостопанска дейност“ по смисъла на параграф 1, буква f) в зависимост от случая означава:

[...]

d) извършване на минимална дейност в земеделски площи, които се поддържат по обичайния начин в състояние, подходящо за паша или обработване, посредством паша, като се осигурява минимална гъстота от 0,3 ЖЕ/ha с отглеждани от земеделския стопанин животни, или чрез ежегодна коситба на постоянно затревените площи съгласно разпоредбите на специалното законодателство в областта на постоянно затревените площи. [...]“.

13 Член 7, параграф 1 от това постановление предвижда:

„Получатели на плащанията са активните земеделски стопани, физически и/или юридически лица, които извършват селскостопанска дейност като ползватели на земеделски земи и/или законни държатели на животни по смисъла на действащото законодателство. [...]“.

14 Член 8 от споменатото постановление гласи:

„(1) За да получат [...] директни плащания, земеделските стопани трябва:

[...]

с) да стопанисват земеделска земя с площ от най-малко 1 ha; земеделските парцели трябва да са площ от най-малко 0,3 ha, а за оранжерии, парниците, лозята, овощните градини, насажденията с хмел, разсадниците и плодните храсти земеделският парцел трябва да е с площ от най-малко 0,1 ha, и/или, в зависимост от случая, да отглеждат минимален брой животни. [...]

[...]

п) да представят към заявлението за единно плащане или към направените в него изменения необходимите документи, удостоверяващи законното използване на земеделските земи, включително тези, които включват приоритетни екологични площи, както и на животни. [...]

[...]

(6) Документите, удостоверяващи законното използване на земеделските земи и държането на животните, се определят с наредба на [министъра на селското стопанство, горите и развитието на селските райони] и в зависимост от случая се представят от всички заявители при подаването на заявленията за единно плащане. Площите или животните, за които тези документи не са подадени, не отговарят на условията за получаване на плащане“.

Наредба № 619/2015

- 15 Член 2 от Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619/2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la articolul 1 alineatele (2) și (3) din [OUG nr. 3/2015], precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 (Наредба на министъра на селското стопанство и развитието на селските райони № 619/2015 за одобрение на критериите за допустимост, специфичните условия и подробния ред за прилагане на схемите за плащане, предвидени в член 1, параграфи 2 и 3 от [OUG № 3/2015], както и за специфичните условия за прилагане на компенсационните мерки за развитие на селските райони, приложими за земеделските земи, посочени в Националната програма за развитие на селските райони за периода 2014—2020 г.) от 6 април 2015 г. в редакцията му, в сила към 1 юли 2015 г. (Monitorul Oficial al României, част I, № 234 от 6 април 2015 г.) (наричана по-нататък „Наредба № 619/2015“) гласи:

„За целите на настоящата наредба се прилагат следните определения:

[...]

м) „държател на животни“ — лице, което разполага с животни трайно в качеството на собственик на животни и/или на собственик на стопанство или временно в качеството на лице, на което те са поверени за отглеждане за цялата референтна година и които то държи въз основа на акт, сключен в съответствие с предвидените в действащата правна уредба условия;

[...]“.

16 Член 7, параграф 3 от тази наредба предвижда:

„При подаването на заявлението за единно плащане до АРІА ползвателите на постоянно затревени площи, частноправни физически или юридически лица, различни от посочените в параграф 1 и в член 6, параграф 1, които в качеството на активни земеделски стопани осъществяват поне една минимална селскостопанска дейност в постоянно затревените площи, които са на тяхно разположение при предвидените в закона условия, определена в член 2, параграф 2, буква d) от [ОУГ № 3/2015], представят документите, предвидени в член 5, параграф 1 и параграф 2, буква а), буква b) подточка i), букви с) и d), както и, ако е необходимо:

а) копие от идентификационния документ на животновъдното стопанство, в което са регистрирани животните, или удостоверение, издадено от правоспособен ветеринарен лекар на свободна практика, в което е посочен номерът на стопанството, вписано в националния регистър на стопанствата, валидно към датата на подаване на заявлението за единно плащане, когато собственикът на постоянно затревените площи е държател на животните, с които осигурява минимална гъстота от 0,3 ЖЕ//ha;

[...]“.

Граждански кодекс

17 Член 2.146 от Codul Civil (Граждански кодекс), приет със Закон № 287 от 17 юли 2009 г. (Monitorul Oficial al României, част I, № 505 от 15 юли 2011 г.), се отнася до заема за послужване и гласи:

„С договора за заем за послужване едната страна, наречена „заемодател“, предоставя безвъзмездно на другата страна, наречена „заемател“, движима или недвижима вещ за временно ползване, а заемателят се задължава да я върне“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

18 Avio Lucos подава до АРІА заявление за плащане по схемата за единно плащане на площ за 2015 г. за пасище с площ от 170,36 ha. За целта дружеството представя редица документи, сред които по-специално сключен на 28 януари 2013 г. договор за аренда с Consiliul Local al Comunei Podari (общински съвет на община Подари, Румъния) за пасище на територията на тази община и сключени през април 2015 г. договори за заем за послужване със собственици на животни за използване на животните им за паша и подпомагане по този начин на селскостопанската дейност, която е декларирано.

19 С решение от 20 октомври 2017 г. АРІА отхвърля заявлението с мотива, че Avio Lucos не е осигурило минималната гъстота от 0,3 ЖЕ/ha за цялото пасище от 170,36 ha. Според АРІА пашата всъщност се извършвала не с животни на Avio Lucos, а с животни на собствениците, с които същото е сключило договор за заем за послужване. Avio Lucos обжалва решението по административен ред, но жалбата му е отхвърлена от АРІА с решение от 4 януари 2018 г.

- 20 Avio Lucos подава жалба срещу това решение пред Tribunalul Dolj (Окръжен съд Долж, Румъния), който я отхвърля с решение от 28 януари 2018 г. По същество този съд приема, най-напред, че договорът за аренда е сключен в нарушение на националното право, тъй като по-специално към датата на сключването му Avio Lucos не е имало качеството на лице, което отглежда животни, а минималната изисквана гъстота от 0,3 ЖЕ/ha е трябвало да бъде осигурена към тази дата. След като дружеството нямало право да вземе под аренда разглежданите пасища, заявлението му за плащане не било допустимо. По-нататък, въпреки формалното изпълнение на критериите, предвидени в националната правна уредба, Avio Lucos създадо изкуствени условия, за да получи плащане по схемата за финансово подпомагане. Накрая, предложеното от Avio Lucos разширително тълкуване на понятието за лице, което отглежда животни, противоречало на правото на Съюза, тъй като, за да откажат исканото подпомагане, националните органи могат да се основават изключително на данните, съдържащи се в системата за индивидуална идентификация и регистрация на животните, без да извършват други проверки.
- 21 Avio Lucos обжалва това решение пред запитващата юрисдикция, Curtea de Apel Alba Iulia (Апелативен съд Алба Юлия, Румъния). В подкрепа на жалбата си то изтъква по-специално, че в посоченото съдебно решение неправилно се приема, че то не отговаря на условието, свързано с качеството на животновъд.
- 22 Запитващата юрисдикция подчертава, че съгласно член 4, параграф 1, букви а) и в) от Регламент № 1307/2013 „земеделски стопанин“ означава физическо или юридическо лице, което осъществява „селскостопанска дейност“, изразяваща се съгласно член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от същия регламент в извършване на минимални дейности, които се определят от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване. Член 4, параграф 2 от посочения регламент предоставяло на държавите членки да определят значението на понятието за минимални дейности. В това отношение румънският законодател предвидил, че селскостопанската дейност трябва да се осъществява с отглеждани от самия земеделски стопанин животни, изключвайки така предоставянето на финансово подпомагане на юридически или физически лица, които извършват селскостопанска дейност чрез посредничество, а според АРІА случаят на Avio Lucos бил точно такъв.
- 23 Според запитващата юрисдикция не е безспорно дали член 4, параграф 1, букви а) и в) от Регламент № 1307/2013 допуска такава национална правна уредба и ако не, дали въз основа на посочената разпоредба и на член 9, параграф 1 от този регламент юридическо лице, което, както в случая, е сключило договор за аренда и държи животни въз основа на договори за заем за послужване, може да се приеме за „активен земеделски стопанин“. Освен това, тъй като от формална гледна точка Avio Lucos отговаря на предвидените в националното право критерии за допустимост, запитващата юрисдикция иска да се установи дали сключването на договор за аренда и на договори за заем за послужване като разглежданите в главното производство може да попадне в обхвата на понятието „изкуствено създадени условия“ по член 60 от Регламент № 1306/2013.

- 24 При тези условия Curtea de Apel Alba Iulia (Апелативен съд Алба Юлия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Допуска ли [Регламент № 1307/2013] национална правна уредба, която предвижда, че минималната дейност, която трябва да се извършва в земеделските площи, които се поддържат по обичайния начин в състояние, подходящо за паша, се състои в паша на отглеждани от земеделския стопанин животни?
  - 2) Ако посоченото право на Съюза допуска национална правна уредба като описаната в първия въпрос, могат ли разпоредбите на член 4, параграф 1, букви а) и в) и на член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 да се тълкуват в смисъл, че за „активен земеделски стопанин“ може да се счита юридическо лице, което е сключило договор за аренда при условия като тези в главното производство и което държи животни въз основа на договори за заем за послужване, сключени с физически лица, с които договори заемодателите предоставят безвъзмездно на заемателите животни, които притежават като собственици, за да ги използват за паша в пасищните площи, предоставени на разположение на заемателите за определени периоди от време?
  - 3) Трябва ли разпоредбите на член 60 от [Регламент № 1306/2013] да се тълкуват в смисъл, че за „изкуствено създадени условия“ се счита и наличието на договор за аренда и на договори за заем за послужване като тези в главното производство?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 25 В самото начало следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на въведеното с член 267 ДФЕС производство за сътрудничество между националните юрисдикции и Съда задачата на последния е да даде на националния съд полезен отговор, който да му позволи да реши спора, с който е сезиран. С оглед на това при необходимост Съдът може да преформулира въпросите, които са му зададени (решение от 18 ноември 2021 г., A. S.A., C-212/20, EU:C:2021:934, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 26 В случая най-напред следва да се отбележи, че независимо от обстоятелството, че запитващата юрисдикция не уточнява разпоредбите на Регламент № 1307/2013, чието тълкуване иска, от мотивите на акта за преюдициално запитване е видно, че съмненията на запитващата юрисдикция се отнасят конкретно до тълкуването на член 4 от този регламент, и по-специално на параграф 1, буква в), подточка iii), както и на параграф 2, буква б) от този член.
- 27 По-нататък, както подчертава румънското правителство в писменото си становище, съдържащият се в първия въпрос израз „земеделски площи, които се поддържат по обичайния начин“, е използван в член 2, параграф 2, буква d) от OUG № 3/2015 и според това правителство по същество съответства на израза „земеделски площи, които естествено се поддържат“, използван в член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) и параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013.

- 28 Накрая, в отговор на искане на Съда за разяснения запитващата юрисдикция уточнява, че изразът „отглеждани от земеделския стопанин животни“ — който използва в първия си въпрос и който се съдържа в член 2, параграф 2, буква d) от OUG № 3/2015 — не е дефиниран в националното право. Този израз се припокривал обаче с понятието „държане на животни“ по член 8, параграф 6 от OUG № 3/2015 и с понятието „държател на животни“ по член 2, буква m) от Наредба № 619/2015.
- 29 При тези обстоятелства следва да се приеме, че с първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) и параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която предвидените в тези разпоредби минимални дейности в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване, трябва да се извършват от земеделските стопани с държани от самите тях животни.
- 30 Най-напред следва да се отбележи, че член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от Регламент № 1307/2013 дефинира понятието „селскостопанска дейност“ по-специално като извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване. Освен това параграф 2, буква б) от този член уточнява, че държавите членки „определят минималните дейности, които да се извършват на площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, съгласно посоченото в параграф 1, буква в), подточка iii)“.
- 31 Както ясно следва от текста им, тези разпоредби предоставят на държавите членки свобода на преценка при определяне на видовете минимални дейности, която трябва да се извършват по-специално върху естествено подходящите за паша земеделски площи.
- 32 Що се отнася до въпроса дали тази свобода на преценка включва възможността държавите членки да предвидят в съответните си вътрешни законодателства условие разглежданите минимални дейности да се извършват от земеделските стопани с държани от самите тях животни, следва да се отбележи, че член 4, параграф 3, буква б) от Регламент № 1307/2013 предоставя на Комисията — с цел осигуряване на правна сигурност — правомощие да приема делегирани актове за установяване на рамката, в която държавите членки определят тези минимални дейности.
- 33 Приетият за целта Делегиран регламент № 639/2014 — в чието съображение 4 се посочва, че когато приемат мерки за прилагане на правото на Съюза, държавите членки следва да упражняват своето право на преценка, като спазват някои принципи, включително по-специално принципа за недопускане на дискриминация — се ограничава с това да предвиди в разпоредбите си, които се отнасят до съдържащите се в Регламент № 1307/2013 дефиниции, и по-специално в член 5, с който определя споменатата в предходната точка рамка, че „за целите на член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от [Регламент № 1307/2013] определяната от държавите членки минимална дейност, която да се извършва върху земеделски площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, е най-малко една годишна дейност, която да се извършва от земеделския стопанин“, като обаче държавите членки могат, когато това е обосновано поради екологични причини, да решат да признаят и дейности, които се извършват единствено всяка втора година.

- 34 От това следва, от една страна, че минималните дейности по принцип трябва да се извършват на земеделските площи най-малко веднъж годишно. От друга страна, минималните дейности трябва да се извършват от „земеделски стопанин“.
- 35 В това отношение член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1307/2013, който дефинира понятието „земеделски стопанин“, не уточнява естеството на правото, което този стопанин трябва да притежава върху животните, с които евентуално извършва паша на такива земеделски площи.
- 36 Тази разпоредба по същество предвижда, че земеделският стопанин е лице, чието стопанство се намира в териториалния обхват на Договорите и което осъществява селскостопанска дейност. Понятието „стопанство“ пък е дефинирано в член 4, параграф 1, буква б) от този регламент и включва всички „управлявани“ от земеделския стопанин единици, които се намират на територията на една и съща държава членка. С оглед на това следва да се заключи, че въпросните управлявани от земеделския стопанин единици включват и животните, които той използва за паша, при условие че разполага по отношение на тях с достатъчна самостоятелност, за да осъществява селскостопанската си дейност, нещо, което трябва да се прецени от запитващата юрисдикция с оглед на всички обстоятелства по случая (вж. по аналогия решения от 14 октомври 2010 г., *Landkreis Bad Dürkheim*, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 61 и 62 и от 2 юли 2015 г., *Demmer*, C-684/13, EU:C:2015:439, т. 58).
- 37 Посоченото тълкуване се подкрепя и от съображение 16 от Делегиран регламент № 639/2014, което по същество предвижда, че права на плащане следва да се разпределят на лицето, което упражнява правомощията за вземане на решения, получава ползите и поема финансовите рискове по отношение на селскостопанската дейност върху земята, за която се искат права на плащане.
- 38 В случая, както следва от точка 28 от настоящото решение, запитващата юрисдикция по същество подчертава, че „държател на животни“ по смисъла на член 2, буква т) от Наредба № 619/2015 е или лице, което разполага с животни трайно в качеството на собственик на животни и/или на собственик на стопанство, или временно в качеството на лице, на което те са поверени за отглеждане за цялата референтна година и които то държи въз основа на акт, сключен в съответствие с предвидените в действащата правна уредба условия.
- 39 В писменото си становище по този въпрос APIA уточнява, от една страна, че в Румъния идентификацията и регистрацията на свинете, овцете, козите и едрия рогат добитък се осигурява от националната информационна база данни, както и от националната система за идентификация и регистрация на животни, и от друга страна, че качеството на собственик на животни и/или на временен държател на животни трябва да се докаже чрез „стопанска карта“, а именно идентификационен документ за всяко стопанство, в което се отглеждат животни, като освен това всяко земеделско стопанство в Румъния се регистрира в националния регистър на стопанствата и получава уникален и постоянен буквено-цифров код. Avio Lucos не приложило обаче към заявлението си за единно плащане на площ такива доказателства за качеството си на собственик или на временен държател на животни.
- 40 В това отношение, видно от практиката на Съда, държавите членки могат — като се има предвид свободата на преценка, с която разполагат по отношение на схемите за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика (ОСП) — да внасят уточнения относно доказателствата, които трябва да се представят в подкрепа на

заявленията за помощи, като се позовават по-специално на установените на територията им обичайни практики в областта на селското стопанство относно държането от земеделски стопанин на използвани за паша животни (вж. по аналогия решение от 24 юни 2010 г., Pontini и др., C-375/08, EU:C:2010:365, т. 82).

- 41 В този контекст Съдът вече е постановил, че целта на системата за идентификация и регистрация на животните е да се гарантира възможност за тяхното ефективно проследяване в реално време, която е от съществено значение по съображения за обществено здраве, и че такава база данни може да удостовери, че са изпълнени условията за получаване на съответната помощ, като това относно гъстотата на животните (вж. в този смисъл решение от 21 юли 2011 г., Nagy, C-21/10, EU:C:2011:505, т. 42).
- 42 При все това обаче, както следва от практиката на Съда, при упражняването от държавите членки на тяхната свобода на преценката относно доказателствата, които следва да се представят в подкрепа на заявление за помощи, трябва да се спазват преследваните от съответната правна уредба на Съюза цели и общите принципи на правото на Съюза, и по-специално принципът на пропорционалност, който изисква с въведените с разпоредба мерки да може да се постигне преследваната цел и те да не надхвърлят необходимото за нейното постигане (вж. в този смисъл решения от 24 юни 2010 г., Pontini и др., C-375/08, EU:C:2010:365, т. 86 и 87 и от 17 декември 2020 г., Land Berlin (Права на плащане, свързани с ОСП), C-216/19, EU:C:2020:1046, т. 35).
- 43 Преди всичко обаче запитващата юрисдикция трябва да провери дали този принцип е спазен в приложимото към главното производство национално законодателство (вж. в този смисъл решение от 24 юни 2010 г., Pontini и др., C-375/08, EU:C:2010:365, т. 89).
- 44 В писменото си становище румънското правителство посочва, че с уредбата относно минималните дейности за земеделски площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша, румънският законодател е искал по-специално да улесни прекия достъп до въпросните пасища на възможно най-много собственици или държатели на животни, а не на лица, които извършват селскостопанска дейност под формата на посредничество.
- 45 В това отношение, както по същество отбелязва и генералният адвокат в точка 50 от заключението си, тази цел отговаря на преследваните с разглежданата правна уредба на Съюза цели. Всъщност член 39, параграф 1, буква б) ДФЕС предвижда, че схемите за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика (ОСП) предоставят директно подпомагане на доходите с цел да се осигури приемлив жизнен стандарт за хората, занимаващи се със селско стопанство, в частност посредством увеличаването на индивидуалните доходи на лицата, осъществяващи тази дейност.
- 46 По въпроса дали разглежданата в главното производство национална правна уредба може да постигне целта, която преследва, е достатъчно е да се констатира, че — освен ако при проверките, които трябва да извърши, запитващата юрисдикция не установи друго — изглежда, може да постигне тази цел, а именно, както следва от точка 44 от настоящото решение, да улесни прекия достъп до въпросните пасища на възможно най-много собственици или държатели на животни.

- 47 Освен това при тези условия разглежданата национална правна уредба не изглежда и да надхвърля необходимото за постигането на посочената цел, като запитващата юрисдикция трябва да провери дали това е така. Следва все пак да се припомни, че при разглеждането на пропорционалността трябва по-специално да се вземат предвид целите на ОСП, а това налага да се претеглят тези цели и преследваната с посочената национална правна уредба цел (вж. в този смисъл решение от 23 декември 2015 г., *Scotch Whisky Association* и др., C-333/14, EU:C:2015:845, т. 28 и 40).
- 48 С оглед на всички изложени съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) и параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която предвидените в тези разпоредби минимални дейности в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване, трябва да се извършват от земеделските стопани с държани от самите тях животни.

По втория въпрос

- 49 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 4, параграф 1, букви а) и в) и член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че в обхвата на понятието „активен земеделски стопанин“ по смисъла на втората от посочените разпоредби попада и юридическо лице, което е сключило договор за аренда на пасищна площ, представляваща общинска собственост, и пасе на нея животни, чиито собственици, физически лица, са му ги предоставили безвъзмездно.
- 50 Съгласно установената съдебна практика при тълкуването на разпоредби на правото Съюза е необходимо да се вземе предвид не само текстът им в съответствие с обичайното му значение в говоримия език, но и техният контекст и целите на правната уредба, в която се съдържат (вж. в този смисъл решения от 24 юни 2010 г., *Pontini* и др., C-375/08, EU:C:2010:365, т. 58 и от 29 юли 2019 г., *Pelham* и др., C-476/17, EU:C:2019:624, т. 28 и цитираната съдебна практика).
- 51 На първо място, по отношение на текста на член 9 от Регламент № 1307/2013, който съгласно заглавието му се отнася до понятието „активен земеделски стопанин“, следва да се отбележи, първо, че съгласно параграф 1 от тази разпоредба не се отпускат директни плащания на лица, чиито земеделски площи са основно площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, и които не извършват върху тези площи минималните дейности, определени от държавите членки в съответствие с член 4, параграф 2, буква б) от същия регламент, като, видно от употребата на съюза „и“ в този член 9, параграф 1, тези условия са кумулативни.
- 52 В случая е безспорно установено, че разглежданите в главното производство земеделски площи са основно площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, и че следователно отговарят на първото установено с разпоредбата условие.
- 53 По отношение на второто установено с тази разпоредба условие от текста на член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 следва, че земеделски стопанин, който не извършва върху съответните земеделски площи минималните дейности, определени от държавите членки в съответствие с член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от този регламент, не може да се счита за „активен земеделски стопанин“ и следователно не трябва да му бъдат отпускани каквито и да било директни плащания.

- 54 Второ, за да попада в обхвата на понятието „активен земеделски стопанин“ по смисъла на член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013, едно лице трябва най-напред да отговаря на изискванията по член 4, параграф 1, буква а) от същия регламент, съгласно който „земеделски стопанин“ означава лице, „чието стопанство се намира в териториалния обхват на Договорите [...] и което осъществява селскостопанска дейност“.
- 55 В това отношение, както следва от точка 36 от настоящото решение, понятието „стопанство“, определено в член 4, параграф 1, буква б) от този регламент, обхваща всички управлявани от земеделски стопанин единици.
- 56 От една страна обаче, що се отнася до изискването дадена единица да бъде „управлявана“ от земеделския стопанин, Съдът вече е постановил, че понятието за управление не предполага наличието в полза на земеделския стопанин на възможност за неограничено ползване на дадената площ в рамките на нейното използване за селскостопански цели. От друга страна, по отношение на тази площ земеделският стопанин следва да разполага с достатъчна самостоятелност за осъществяване на своята селскостопанска дейност, нещо, което трябва да се прецени от запитващата юрисдикция с оглед на всички обстоятелства по случая (вж. в този смисъл решения от 14 октомври 2010 г., *Landkreis Bad Dürkheim*, C-61/09, EU:C:2010:606, т. 61 и 62 и от 2 юли 2015 г., *Demmer*, C-684/13, EU:C:2015:439, т. 58).
- 57 Следователно обстоятелството, че използваните за осъществяване на селскостопанска дейност площи са взети под аренда от общината пасища, е ирелевантно за целите на установяването дали съответният земеделски стопанин попада в обхвата на понятието „активен земеделски стопанин“, ако същият разполага по отношение на тази площ с достатъчна самостоятелност за осъществяване на своята селскостопанска дейност.
- 58 От друга страна, както следва от точка 36 от настоящото решение, посочените в член 4, параграф 1, буква б) от този регламент „единици“ включват използваните за паша животни, ако съответният земеделски стопанин може в достатъчна степен да се разпорежда с тях за осъществяване на селскостопанската си дейност, като националната юрисдикция следва да прецени дали това е така, като вземе предвид всички обстоятелства по разглежданото от нея дело.
- 59 Следователно обстоятелството в главното производство, че Avio Lucos пасе животни, дадени му безвъзмездно от собствениците им, които са физически лица, също е ирелевантно за целите на установяването дали то като юридическо лице попада в обхвата на понятието „активен земеделски стопанин“ по смисъла на член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013, ако, както бе установено в предходната точка, може да се разпорежда в достатъчна степен с тези животни за осъществяване на селскостопанската си дейност.
- 60 На второ място, тълкуването на член 4, параграф 1, букви а) и в) и член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013, както следва от точки 50—59 от настоящото решение, се потвърждава от контекста, в който се вписват тези разпоредби. Всъщност, както бе отбелязано в точка 37 от настоящото решение, съображение 16 от Делегиран регламент № 639/2014 по същество предвижда, че права на плащане следва да се разпределят на лицето, което упражнява правомощията за вземане на решения, получава ползите и поема финансовите рискове по отношение на селскостопанската дейност върху земята, за която се искат права на плащане.

- 61 При тези обстоятелства следва да се приеме, че ако земеделският стопанин може в достатъчна степен да се разпорежда с животните от своето стопанство, за да осъществява селскостопанската си дейност, независимо дали получава ползите и поема финансовите рискове по отношение на селскостопанската дейност върху земята, за която е подал заявление за подпомагане, обстоятелството, че осъществява селскостопанска дейност с животни, предоставени му на основание на договор за заем за послужване, не изключва възможността той да се счита за „активен“ земеделски стопанин по смисъла на Регламент № 1307/2013.
- 62 На трето място, посоченото тълкуване съответства на преследваната с този регламент цел. В частност схемите за подпомагане в рамките на ОСП предоставят директно подпомагане на доходите по-специално с цел да се осигури добър жизнен стандарт на населението в селскостопанските райони, като по-конкретно се увеличат индивидуалните доходи на работещите в селското стопанство.
- 63 Както обаче по същество отбелязва генералният адвокат в точка 66 от заключението си, след като прякото подпомагане се предоставя на земеделски стопани, които могат в достатъчна степен да се разпореждат с използваните от тях за паша за целите на селскостопанската им дейност животни, получават ползите и поемат финансовите рискове по отношение на селскостопанската дейност върху земите, за които искат права на плащане, обстоятелството, че използват животните на основание на договор за заем за послужване, не е определящо.
- 64 В случая от отговора на първия въпрос следва — освен ако при проверките, които трябва да извърши, запитващата юрисдикция не установи друго — че правото на Съюза допуска национална правна уредба, съгласно която минималните дейности в земеделските площи, естествено поддържани в състояние, подходящо за паша или обработване, по член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) и параграф 2, буква б) от Регламент № 1307/2013, трябва да се извършват от земеделски стопанин с държани от него животни. В това отношение, както следва от точка 38 от настоящото решение, в случая „държател на животни“ по член 2, буква m) от Наредба № 619/2015 е не само лице, което трайно разполага с животни в качеството на техен собственик и/или на собственик на стопанство, но и лице, което държи временно животни, поверени му за отглеждане за цялата референтна година, и въз основа на акт, сключен в съответствие с предвидените в действащата правна уредба условия. Това определение принципно не изключва обаче от обхвата на понятието „държател на животни“ лице, което използва заети му безвъзмездно от физически лица животни и което може в достатъчна степен да разполага с тях за целите на селскостопанската си дейност. Тъй като за констатирането на това обстоятелство се изисква тълкуване на националното право, запитващата юрисдикция следва при необходимост да направи това.
- 65 С оглед на всички изложени съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 4, параграф 1, букви а) и в) и член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че в обхвата на понятието „активен земеделски стопанин“ по смисъла на втората посочена разпоредба попада и юридическо лице — което е сключило договор за аренда на пасищна площ, представляваща общинска собственост, и пасе на нея животни, чиито собственици, физически лица, са му ги предоставили безвъзмездно — ако това лице извършва в тази пасищна площ „минимални дейности“ по смисъла на член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от този регламент.

По третия въпрос

- 66 С третия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 60 от Регламент № 1306/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че положение — при което заявителят на финансово подпомагане по схемата за единно плащане на площ представя в подкрепа на заявлението си договор за аренда за пасищни площи и договори за заем за безвъзмездно послужване с животни за извършване на паша на тези площи — може да попадне в обхвата на понятието „изкуствено създадени условия“ по смисъла на тази разпоредба.
- 67 Член 60 от Регламент № 1306/2013 предвижда, че без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство.
- 68 С оглед на текста си посоченият член 60 по същество съответства на член 29 от Регламент № 1782/2003, с който се кодифицира съществуващата в това отношение постоянна практика на Съда, съгласно която правните субекти не могат да се позовават на правото на Съюза с цел измама или злоупотреба.
- 69 Всъщност съгласно постоянната съдебна практика приложното поле на регламентите на Съюза не може да бъде разширено до такава степен, че да обхване и злоупотребите на икономическите оператори (решение от 12 септември 2013 г., Слънчева сила, C-434/12, EU:C:2013:546, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 70 Съдът обаче вече е постановил, че за да се докаже наличие на злоупотреба от страна на потенциален бенефициер на такава помощ, от една страна, е необходима съвкупност от обективни обстоятелства, от които следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в съответната правна уредба условия целта, преследвана с тази правна уредба, не е постигната, и от друга страна, е необходим субективен елемент, изразяващ се в намерението да се получи предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване (решение от 12 септември 2013 г., Слънчева сила, C-434/12, EU:C:2013:546, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 71 Съдът освен това уточнява, че наличието на тези два елемента следва да се установи от националната юрисдикция, като доказването трябва да е съгласно правилата на националното право, стига да не се накърнява действието на правото на Съюза (решение от 12 септември 2013 г., Слънчева сила, C-434/12, EU:C:2013:546, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 72 Именно в този контекст следва да се тълкува понятието „изкуствено създадени условия“ по смисъла на член 60 от Регламент № 1307/2013.
- 73 От една страна, що се отнася до обективния елемент, посочен в точка 70 от настоящото решение, следва да се припомни, че видно от член 39, параграф 1, буква б) ДФЕС, схемите за подпомагане в рамките на ОСП предоставят директно подпомагане на доходите по-специално с цел да се осигури добър жизнен стандарт на населението в селскостопанските райони, като по-конкретно се увеличат индивидуалните доходи на работещите в селското стопанство. Както обаче отбелязва по същество генералният

адвокат в точка 73 от заключението си, предоставянето на такова подпомагане на лице, което е сключило договор за аренда на пасищни площи и което — тъй като не притежава необходимия брой животни за стопанисването на тези пасища — сключва договори за заем за послужване и въз основа на тях заема животни, за да извършва с тях паша на тези площи, може да представлява отклоняване на подпомагането в ущърб на част от населението в селскостопанските райони, а именно в ущърб на пасящите собствени животни на пасищата лица.

- 74 От друга страна, както подчертава и генералният адвокат в точка 74 от заключението си по отношение на субективния елемент, посочен в точка 70 от настоящото решение, в случая запитващата юрисдикция трябва да вземе предвид всички релевантни обстоятелства по спора в главното производство, за да определи дали Avio Lucos е имало намерение да получи предимство, произтичащо от правната уредба на Съюза, създавайки изкуствено необходимите за получаването му условия. Тези обстоятелства биха могли да включват сключването в нарушение на приложимото национално право на договора за аренда или пък сключването на договори за заем за послужване, съгласно които пашата на заетите животни не се извършва от Avio Lucos, а от собствениците на животните.
- 75 С оглед на изложените съображения на третия въпрос следва да се отговори, че член 60 от Регламент № 1306/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че положение — при което заявителят на финансово подпомагане по схемата за единно плащане на площ представя в подкрепа на заявлението си договор за аренда за пасищни площи и договори за заем за безвъзмездно послужване с животни за извършване на паша на тези площи — може да попадне в обхвата на понятието „изкуствено създадени условия“ по смисъла на тази разпоредба, ако, от една страна, от всички обективни обстоятелства следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в съответната правна уредба условия целта, преследвана с тази правна уредба, не е постигната, и от друга страна, се установи намерение да се получи предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване.

По съдебните разноски

- 76 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) и параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, съгласно която предвидените в тези разпоредби минимални дейности в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване, трябва да се извършват от земеделските стопани с държани от самите тях животни.**

- 2) Член 4, параграф 1, букви а) и в) и член 9, параграф 1 от Регламент № 1307/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че в обхвата на понятието „активен земеделски стопанин“ по смисъла на втората посочена разпоредба попада и юридическо лице — което е сключило договор за аренда на пасищна площ, представляваща общинска собственост, и пасе на нея животни, чиито собственици, физически лица, са му ги предоставили безвъзмездно — ако това лице извършва в тази пасищна площ „минимални дейности“ по смисъла на член 4, параграф 1, буква в), подточка iii) от този регламент.
- 3) Член 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че положение — при което заявителят на финансово подпомагане по схемата за единно плащане на площ представя в подкрепа на заявлението си договор за аренда за пасищни площи и договори за заем за безвъзмездно послужване с животни за извършване на паша на тези площи — може да попадне в обхвата на понятието „изкуствено създадени условия“ по смисъла на тази разпоредба, ако, от една страна, от всички обективни обстоятелства следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в съответната правна уредба условия целта, преследвана с тази правна уредба, не е постигната, и от друга страна, се установи намерение да се получи предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване.

Подписи